

Bhagat Ravidas Ji

Een belangrijk aspect van de Guru Granth Sahib in het algemeen is zijn opnemings van verzen van vijftien Bhagats, of mystici, die tot verschillende tradities, tijden en gebieden behoren. De enige maatstaf voor selectie was hun geloof en praktijk die gebaseerd was op de eenheid van God en gelijkheid van de mensheid. Hun filosofie van het afkeuren van nutteloze rituelen en uitsluitend vertrouwen op toegewijde liefde, ook wel Nam Simran, en zichzelf met de Vormloze, de Niet Geschapene Schepper te herenigen was gelijk aan de filosofie van de Goeroes.

Een van deze Bhagats is Bhagat Ravidas ji, die net als enkele anderen van de 15 Bhagats, geboren was in een onreine regio van de kastengedreven Hindu maatschappij. Bhagat Ravidas ji was godvrezend en was vanaf het begin al religieus georiënteerd en kwam zo in contact met vele spirituele mensen en koos Swami Ramanand Ji als zijn Goeroe.

Bhagat Ravidas ji was geboren in 1376 AD in Kanshi, Varanasi in Uttar Pradesh in India. Hij was vanuit zijn kast gezien, chamar, dit betekent dat deze mensen werkzaam waren in het verhandelen van leer. Hij was een geboren genie. Vanaf zijn jeugd observeerde Bhagat Ravidass zijn omgeving vanaf dichtbij. Het viel hem op dat het kastenstelsel een belangrijk rol begon te spelen, wat niet goed was. Geleidelijk begon hij zijn tijd te spenderen in het gezelschap van heiligen en gelovigen waardoor hij zelf een spiritueel Bhagat ji is geworden. Zijn hele leven had hij de Almachtige God aanbeden en hij vertrouwde altijd en overal op Hem. Hij aanbad uitsluitend de enige, onsterfelijke God. Materialistische zaken konden Bhagat Ravidass ji niet van zijn spirituele pad naar God afbrengen. Hij gaf niets om goud en zilver, hij hield alleen van God. Zelfs toen hij door zijn ware geloof een zeer spiritueel man was geworden, was elk gevoel van trots en ego hem vreemd. 40 van zijn verzen zijn opgenomen in de heilige Guru Granth Sahib ji.

De vader van Bhagat Ravidas ji verkocht schoenen. Toen Bhagat Ravidas ji ouder werd begon hij zijn vader mee te helpen in zijn schoenenwinkel. Alleen deed Bhagat Ravidas ji dat op zijn eigen manier. Als iemand kwam om schoenen te kopen en hij / zij had geen geld dan gaf hij de schoenen toch mee. Als iemand betaalde ook goed, en als iemand niet betaalde ook goed. De ouders waren hier niet blij mee. De ouders dachten als dit zo door gaat dan hebben we binnenkort geen schoen meer over.

De ouders besloten om Bhagat Ravidas ji te laten trouwen, zodat hij meer verantwoordelijkheidsgevoel zou krijgen als hij ook voor zijn vrouw moest zorgen. Bhagat Ravidas ji is getrouwd en God heeft hem gezegend met een vrouw die net als Bhagat Ravidas ji dacht. Zo gingen ze samen verder met het helpen van arme mensen en nog meer van goede daden. De ouders waren opnieuw teleurgesteld. De vader zei toen tegen Ravidas; "Ik heb je verzorgd en je laten trouwen. Ik kan mijn geld niet voor jouw uitgaven besteden. Als je iets nodig hebt mag je dat meenemen, maar ik wil dat je het huis verlaat en op jezelf gaat wonen". Ravidas ji moest het huis verlaten omdat hij niet geld in het huis bracht. Ravidas ji was teleurgesteld in zijn ouders dat zijn ouders waarde hechten aan materialisme. Maar hij nam het zijn vader niet kwalijk, verliet stil het huis, begon te wonen in een krottehuis met zijn vrouw en vestigde een klein winkeltje aan de kant van de weg voor het repareren en maken van schoenen (schoenmaker) net als zijn vader.

Op en dag kwam God zelf in een gedaante van een Brahman is het krottehuisje van Bhagat Ravidas ji. Ravidas ji die niet wist dat God zelf in zijn huis is gekomen heeft volgens zijn goede gewoontes met veel respect voor zijn visite gezorgd. De Brahman Devta kwam erachter dat

Bhagat Ravidass ji iemand is die een schoon hart heeft, goede daden achter zijn naam heeft staan, maar arm is. De Brahman Devta zei toen; "Ik heb hier een paras, met wat je dit aanraakt zal veranderen in goud. Als je deze goud dan verkoopt dan kan je een mooi huis en tempels maken zodat je arme mensen die hier zullen komen kan verzorgen, jouw God zal trots op je zijn". Bhagat Ravidas ji zei toen; "Brahman ji, ik heb niet zoveel tijd om goud te maken en deze dan ook te gaan verkopen. De tijd die ik daaraan zou moeten besteden gebruik liever om de naam van God te reciteren. De Brahman Devta dacht toen; "Ik zal die paras hier laten, later zal hij wel inzien en kan hij deze paras gebruiken". De Brahman Devta had de paras toen aan de deur opgehangen en is toen weggegaan. Lange tijd later kwam deze Brahman Devta terug en zag dat Bhagat Ravidas ji nog steeds in hetzelfde huisje en armoedig leefde. Hij zag dat Bhagat Ravidas ji aan anderen schoen uitdeelde maar dat zijn eigen voeten bloot waren. Bhagvan ji zei toen; "Ravidas ji, ik had je een paras gegeven om goud te maken". Bhagat Ravidas ji zei toen daarop; "Waar u het heeft gelaten daar zal het dan nog liggen". Bhagvan ji zag dat de paras die hij had gegeven nog steeds op dezelfde manier aan de deur hing en kwam erachter dat Bhagat Ravidas ji niet om goud of materialisme gaf. Bhagvan ji was toen vastbesloten dat hij Bhagat Ravidas ji niet in deze armoede zou laten leven. Bhagvan ji zei toen; "Ravidas ji, kijk eens achter je" Ravidas draaide zich om en zag niks bijzonders. Ravidas ji draaide zich weer om en zag dat Bhagvan ji verdwenen was. Toen begreep Ravidas ji dat God zelf in hun armoedig hutje was gekomen. Toen kreeg hij spijt en werd verdrietig en voelde zich schuldig dat hij de Almachtige niet heeft kunnen herkennen. Toen begon Bhagat Ravidas ji verzen te zingen die zijn liefde voor God weergaven en die tevens zijn opgenomen in de Guru Granth Sahib ji.

Deze dagen was er in Banaras bij de Ganga een festival waar veel mensen naartoe gingen. De vrouw van Bhagat Ravidas ji vroeg aan haar man; "Ravidas ji, er gaan zoveel mensen om te baden in de Ganga, ik zou ook graag met u willen gaan" Bhagat Ravidas ji zei toen; "Als je gaat baden in de Ganga dan moet je een geschenk meenemen om te offeren, heb jij iets dat je kan schenken?" De vrouw zei toen dat ze een damri (een armoedig geschenk) heeft. Met schaamtegevoel besloten ze toch maar te gaan naar Banaras. Eenmaal aangekomen zagen ze veel mensen baden in de Ganga en zagen ze dat mensen mooie en dure geschenken (kleding, goud of zilver) hadden gebracht en offerde. Alles wat werd geofferd werd meegesleurd in de Ganga. Duizenden mensen waren er gekomen. Ravidas ji en zijn vrouw gingen aan de rand staan van de Ganga en haalde hun offer tevoorschijn en offerde deze in de Ganga. Nadat ze hun offer in de Ganga hadden gezet verscheen een hand uit de Ganga en pakte de armzalige offer van Ravidass vast. Ook hoorde iedereen een stem die zei; "Ravidas, je offer is geaccepteerd door Ganga. Duizenden mensen die daar stonden die waren verbaasd dat de Ganga de armoedige offer van Bhagat Ravidas ji met de hand heeft geaccepteerd. Iedereen begon te knielen voor Bhagat Ravidas ji en begonnen zijn naam te eren. Bhagat Ravidas ji is teruggekeerd naar zijn armoedige huis.

De onzelfzuchtige toewijding en kasteloze liefde voor de mensheid van Ravidas spreidde ver en wijd uit. In de loop van zijn spirituele zoektocht bereikte hij een fase waar hij zich onttreed van afbeeldingen en beelden en richtte zich op het aanbidden van de Opperwezen, God.

Iedere ochtend als Bhagat Ravidas ji zijn kled afklopte waarop hij de naam van God reciteerde

kwamen 5 gouden muntstukken uit zijn kleding vallen. Bhagat Ravidas ji hechte daar geen waarde aan en gooide ze altijd in een hoekje.

Ravi Das de lederwerker, die God eerde en zong de Kirtan van Zijn Lof elk en ieder moment. Hoewel hij van de lage stand van de maatschappij was, werd hij opgetogen en opgeheven, alle vier de standen van het kastenstelsel kwamen en bogen neer voor zijn voeten. - Goeroe Granth Sahib ji, pg 733

Bhagvan ji was in Bhagat Ravidas ji zijn droom gekomen en heeft toen gezegd dat er de volgende dag een rijke man zal komen die voor je een huis zal bouwen. En zei; "Ravidas ji, je moet hem niet tegen houden ". Hij werd toen wakker en vertelde dit aan zijn vrouw

Zijn vrouw zei toen; "Als dit God zijn wil is, dan moet u hem niet tegenhouden". De volgende ochtend kwam zoals gezegd een rijke man met veel geld. En begon te knielen voor Bhagat Ravidas ji en zei; "Ik heb veel over u gehoord, ik kon geen kinderen krijgen en had een belofte gedaan dat als ik een kind van God geschenkt zou krijgen, ik voor Ravidas ji een huis en tempel zal bouwen. Ik heb nu een zoon geschenkt gekregen van God en wil u nu toestemming vragen om mijn belofte na te komen " Ravidas heeft hem toen toestemming gegeven en Ravidas woonde vanaf toen in de gemaakte huis.

Maharani (koningin) Jhally van Chitaur was een adellijke vrouw van liefdadigheid en was sterk gelovig. Haar hartstocht bracht haar op een bedelvaart. Ondanks de afkeuring van de

Brahmaanse priesters, ging ze onmiddellijk naar Ravidas. Ravidas was toen al geestelijk gezegend en reciteerde zijn lofzangen. Maharani was gefascineerd. Zij werd uiteindelijk zijn volgeling en verliet al haar luxe gewoontes. Haar man, de Maharana (koning), zette zich op tegen haar omdat ze een schoenmaker als Goeroe heeft geaccepteerd. Hij was vol woede toen ze terug kwam. Hij werd kalm bij het luisteren naar enkele lofzangen van Bhagat Ravidas, maar wilde nog steeds de Bhagat door een test zetten om de argumenten van de Brahmaanse priesters ongeldig te maken. De Bhagat was uitgenodigd om naar Chitaur te komen en werd verzocht om mee te doen in een offer. De Brahmaanse priesters weigerden

te eten zolang een schoenmaker in dezelfde rij zat als hen. Bhagat Ravidas verplaatste zich vrijwillig ergens anders. Maar verbazingwekkend zag elke persoon die eten uitdeelde er hetzelfde uit als Bhagat Ravidas in de ogen van de Brahmaanse priesters. Ze klaagden bij de Maharana. Maharana begreep de verborgen betekenis van dit wonder en werd zelf een ijverige aanbidder. Bhagat Ravidas verbleef een lange tijd in Chitaur.

Er zijn rond de veertig composities van Bhagat Ravidas bewaard in de Guru Granth Sahib. Hieronder volgen enkele citaten daaruit geselecteerd:

God aanbidden door Hem pure dingen als melk, bloemen en water te offeren is niet mogelijk.

"Het melk is vervuild door het zuigelingkalf.

De bloem is vervuild door de hommel. De vissen hebben het water verontreinigd.

O moeder, van waar zal ik schone offers halen om God aan te bidden?"

"Laat mij ter aanbidding mijn lichaam en geest offeren.

Door de genade van de Goeroe zal ik vlekkeloos God bereiken.(Goeroe Granth Sahib, pg.525)

Werkelijkheid en kortstondige aard van het menselijk leven –

"In het structuur van botten, vlees en aders verblijft de ziel als een vogel in een kooi.

O mens, wat is van mij en wat is van jou?

Ons tijdelijk verblijf hier is als de zang van een vogel op een boom.(Goeroe Granth Sahib, pg.659)

Bhagat Ravidas

Alle mensen zijn kinderen van God en daarom gelijk. Oprechte, eerlijke daden om mensen te dienen, vormen de juiste weg naar God.

Bhagat Ravidas Ji.

**"Kijk naar de manier van kleidansen van de marionet.
Het ziet, hoort, spreekt en loopt rond.
Het wordt opgepompt met trots als het iets bereikt.
Het barst in tranen wanneer rijkdommen zijn verloren."**

- Bhagat Ravidas ji in Goeroe Granth Sahib ji, 487